

РЕШЕНИЕ

№ 3514

гр. София, 02.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3854** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на заявители М. Д. и П. С. против мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. № У-ЗДОИ-4/28.02.2020 г., изпратено до Министерството на финансите. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ, при съществено нарушение на правилата по ЗДОИ. Споменава се решение на органа по ЗДОИ, с което по сходно заявление с преобладаващо идентични въпроси, обществена информация е била предоставена. С настоящото заявление въпросите, макар и идентични са за друг времеви период, следващ този, за който исканата информация е предоставена, дори и след намеса на съда. Искането е съда да постанови решение, с което да отмени формиран мълчалив отказ и да задължи административния орган да предостави в пълен обем търсената информация. Твърди се, че след като по закон, МФ трябва да разполага с такава информация, то се явява задължен субект по ЗДОИ. Липсата на изрично произнасяне от страна на администрацията е основание за формиран от страна на последната мълчалив отказ.

Ответникът - Директорът на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ на Министерството на финансите чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Излага доводи за липсата на акт годен за съдебно оспорване. Твърди, че търсената

обществена информация не съществува във вида, съдържанието, параметрите и периодите, посочени в заявлението. Подробни съображения излага и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от активно легитимирани субекти, разполагащи с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения.

Административното производство е образувано по заявление вх. № У- ЗДОИ-4/ 28.02.2020 г., подадено заедно от заявителит, адресирано до Министерството на финансите. Търсената информация е формулирана в шест точки, както следва: 1. На колко възлиза масата на несъстоятелността на КТБ към 29/02/2020 г. и от какви активи се състои?; 2. След 31.08.2018 г. с какви допълнителни активи и в какъв размер е допълнена масата на несъстоятелността на КТБ към 29.02.2020 г.; 3. Какъв е общият размер на събраните от синдиците на КТБ средства в периода 31.08.2018 – 31.01.2020 г., след влизане в сила на промените в ЗБН, обн. ДВ бр. 22 от 13.03.2018 г.; 4. Какъв е размерът на оценените като несъбираеми кредити към 29.02.2020 г.; 5. Какъв е размерът на средствата събрани в периода 31.08.2018 г. - 29.02.2020 г. от изпълнение срещу възстановени след 13.03.2018 г. активи в масата на несъстоятелността, като обезпечения по просрочени кредити, отпуснати от КТБ АД /н/ и 6. Кои критерии са водещи, спрямо кои субекти и кои сделки приоритетно да се приложат новите правомощия на синдиците – напр. размер на вземането, вид на вземането, наличие и размер на обезпечението.

Начинът за предоставяне на достъп до обществена информация е заявен за получаване на електронна поща.

Заявлението по ЗДОИ е изпратено до МФ, респ. до директорът на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“, в качеството му на лице упълномощено по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ със заповед № ЗМФ-435/04.05.2017 г. на министъра на финансите. Общественият отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

Спорният въпрос е има ли мълчалив отказ или ответникът се ползва от възможността, да изпрати искането до друг орган при условията на чл. 32 от ЗДОИ, Когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице.

Не е спорно, че от страна на ответника, с писмо У-ЗДОИ-4/09.03.2020 г. заявлението на С. и Д. е изпратено на Председател на Управителен съвет на фонда за гарантиране на влоговете в банките, с копие до заявителите, получено от лице на адреса на

11.03.2020 г., установено от приложено по делото известие за доставяне, л. 23. Разпоредбата на чл. 32 от ЗДОИ изисква 1. Органът да не разполага с исканата информация – органът по закон не разполага с исканата информация, с решение № 3/25.02.2020 г., този орган по изпълнение на съдебно решение предоставя такава, почти сходна информация на същите заявители, но за предходен период, дори и при незначително застъпване в част от предходния и настоящия времеви период по поставени в исканията въпроси. Изрично е посочено в цитираното решение № 3/25.02.2020 г., че въпреки некомпетентността на органа за предоставяне на такава информация, решението е издадено в изпълнение на необжалваемо съдебно решение № 1856 от 1.03.2019 г., а.д. 12227/2018 г. на АССГ. Решение № 3/2020 г., е ползвано като доказателствено средство от двете страни. Когато препраща заявлението, ако не разполага с такава информация, но знае къде е нейното местонахождение, органът е длъжен да уведоми заявителя. Считано от 11.03.2020 г., заявителите са уведомени къде е изпратено заявлението и кой орган следва да се произнесе по нег. Заявителите са уведомени надлежно. Волеизявлението, с което заявлението се препраща на органа или организацията, които разполагат с исканата информация, няма властнически характер и не засяга права и интереси на заявителите, тъй като не пречат достъпа до информация. Този акт е с уведомителен характер и е в изпълнение на предвиденото в закона задължение на сезирания със заявление за достъп до обществена информация субект като етап от процедурата по предоставяне на обществена информация. Не е спорно, че ФГВБ не е отговорил на заявителите по подаденото заявление.

За съда се налага извода, че ответникът не е предоставил исканата информация, по причина, че не разполага и не съхранява такава. От това, не следва да се приеме, че по отношение заявлението е формиран мълчалив отказ. Процедурните действия, когато съответстват на законово изискване за форма и спазена процедура в срок, доказват единствено, че задължението по чл. 32 от ЗДОИ е изпълнено, ergo, органът е извършил необходимото.

Релевантно за определяне компетентността на административния орган, който следва да постанови решение по чл. 28 ЗДОИ, освен изискването да е от кръга задължени субекти по см. на чл. 3 ЗДОИ, е исканата обществена информация от заявителя да се създава и съхранява от органа или неговата администрация, към който е адресирано заявлението по чл. 24 ЗДОИ. Ако при извършената проверка се установи, че административният орган не разполага с такава информация, той не е компетентен да се произнесе по заявлението по реда на чл. 28 ЗДОИ.

За да е налице мълчалив отказ по дефиницията на чл. 58 АПК, който съответно да подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по аналогия с изричния административен акт, който трябва да е издаден от компетентен орган, за да произведе правни последици, мълчаливият отказ също трябва да бъде свързан с непроизнасяне на овластения по закон административен орган.

В становището по същество, ответникът не отрича да е предоставил информация по предходно заявление. Дали е била предоставяна от УС ФГВБ, както се твърди, или не, ответникът е изпълнил законово вменената му процедура по това заявление, по силата на влязло в сила съдебно решение, а от друга страна от приложените към преписката в тази част доказателства се установява, че исканата информация не е налична в МФ, не се съхранява от ответника, т.е. той не разполага с такава. Тъй като такава информация се съхранява от ФГВБ, а ответникът е изпълнил процедурата по чл. 32 от ЗДОИ, както е нормативно определена.

Релевантно за определяне компетентността на административния орган, който следва да постанови решение по чл. 28 ЗДОИ, освен изискването да е от кръга задължени субекти по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, е исканата обществена информация от заявителя да се създава и съхранява от органа или неговата администрация, към който е адресирано заявлението по чл. 24 ЗДОИ. Ако при извършената проверка се установи, че административният орган не разполага с такава информация, той не е компетентен да се произнесе по заявлението по реда на чл. 28 ЗДОИ.

В случая, макар исканата информация да е обществена по смисъла на определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ, министърът на финансите, не е задължен субект за предоставянето ѝ, тъй като, обратно на твърдението на жалбоподателите, не я създава, нито съхранява в изпълнение на предоставените му от закона правомощия.

Исканата информация е свързана с отчетността по действия, свързани с дейността на синдици по осребряване масата на несъстоятелност на КТБ АД/н/. ФГВБ е органът компетентен да извършва действия по наблюдение и контрол в производството по несъстоятелност на банки със седалище в РБългария, включително върху процеса по попълване на масата на несъстоятелност.

Според приложимата норма на чл.32, ал.6 ЗБН синдикът изпраща на фонда ежемесечни отчети за дейността си, в които описва всички свои действия в изпълнение на правомощията си по чл.31, ал.1. Фондът публикува незабавно отчетите на интернет страницата си, с изключение на информацията, защитена със закон. Отчетите се изпращат и на министъра на финансите. От анализа на цитираните разпоредби може да бъде обоснован единствения възможен извод, че органът, компетентен да осъществява надзор и контрол върху дейността на синдика в производството по банкова несъстоятелност е ФГВБ, не и министъра на финансите.

От изложеното следва, че след като адресатът на заявлението на разполага с исканата информация; същата следва да е публично оповестявана като задължение на ФГВБ; изпълнена е процедурата по чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ – заявлението е препратено на компетентен орган, заявителите са уведомени и са известени кой орган следва да им предостави заявената информация, не е налице оспорвания мълчалив отказ. За да е налице мълчалив отказ по дефиницията на чл. 58 АПК, който съответно да подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по аналогия с изричния административен акт, който трябва да е издаден от компетентен орган, за да произведе правни последици, мълчаливият отказ също трябва да бъде свързан с непроизнасяне на овластения по закон административен орган. От това следва, че жалбата е неоснователна и се отхвърля.

От страна на процесуалния представител на ответника - директор на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“, в качеството му на лице упълномощено по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е направено искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, което съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от ГПК в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Съдът определя размера на възнаграждението, дължимо от жалбоподателите на основание чл. 143, ал. 3 от АПК в размер на 100 лева.

С оглед на изложеното съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Д. Д. и П. В. С. против мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. №У-ЗДОИ-4/28.02.2020 г.

ОСЪЖДА М. Д. Д. и П. В. С. да заплатят на Министерство на финансите сумата 100 (сто) лева, разноси за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.

Съдия